

כְּתִיב, וַיָּרֶת יְהוָה רֵיחַ הבִּיחָה. כִּמְאֹן דָּארָה וּכְנִישׁ פָּלָא לְגֹז אֲתָרִיה.

אתָא רַבִּי יִיָּסָא וְנִשְׁקִיה. אמר ומה כל הדין טבא אית תחות ידך ולא ידענו ביה. אמר אהדרנא מן אורחה, ונתחבר בהדר. אזלו. אמר רבבי חזקיה ארחה דא בהדי שכינתא נהך דהא מתקנא קמן. אחד בידא דההוא ינוקא ואזלו. אמרו ליה אםא לנו קרא חד מאנוון דאמר לך אבוק.

פָּתָח הַהוּא יָנוּקָא וְאָמָר (שיר השירים א) **יִשְׁקַנֵּי מְנֻשִׁיקֹת פִּיהָו,** דא הוא תאובתא עלאה דיפוק (דנפקא) רעotta מפומא לנשקא ולא נפיק מהוטמא כד אשא נפקא, דהא כד אתחבר פוםא לנשקא נפיק אשא ברעotta בנהירו אנפין בחודה דכלא באתדבקותא דנייחא.

ובגין כד כי טובים דודיך מיין. מההוא יין (יין) דמחדי ובhair אנפין וחיכין עייגין ועבדיד רעotta. ולאו מיין דמשבר (דשבר) ועבדיד רוגזא ואחשיך אנפין ולhattan עייגין יין דרוגזא. ועל דא בגין דחמר דא טב, בהיר אנפין וחד עייגין ועבדיד תאובתא דרחימיג, מקריבין ליה כל يومא על גבי מדבחא (דף ע"ב) שעורא דמאן דשתי ליה חד ליה ועבדיד ליה נייחא דכתיב (במדבר ח)

ונסכו יין רבייעית ההין. ובגין כה כי טובים דודיך מײַין.
מההוא יין דאתער רחימותא ותיאוובתא.

וכל לא כמה דלטתא אתער רחימותא דלעילא. תרין
שרגין כד אתדרך בהורא דלעילא בתננא דסליק
מההוא דלטתא אתטליק ההוא דלעילא. אמר רבי חזקיה
הכ' הווא ודאי דעלמא עלאה תליא בתתאה ותתאה
בעלה, ומזמנא דאתחריב בי מקדשא ברכאנן לא
אשתכחו לעילא ותתא. לאחזהה דדא בדא תליא.

ואמר רבי יוסי ברכאנן לא אשתכחו ולוטין אשתכחו,
דהא יגינו דכלא בההוא סטרא נפק' (ד"א) וברכאנן
לא נפק'), מאי טעמא, בגין דישראל לא שריין באראעה
ולא פלח' פולחנא דאצטראיך לאדלקא בוצינין
ולאשתכחא ברכאנן, ובגין כה לא משתחחי לעילא
וთתא, ועלמא לא יתיב בקיומיה פדקא יאות.

ואמר רבי חזקיה לא אוסף לקלל עוד את האדמה
בעבור האדם. מאי הווא, אמר רבי ייסא ה'כ'
שמענא מרבי שמעון דאמר כל זמנה דasha דלעילא
אוסף לתקפה, תננא דאייה דינה דלטתא אתקיף
ריגזא ושבץ' כלא. בגין דבד נפיקasha לית ליה פסק
(קמיה) עד דישתלים דינה. וכד דינה דלטתא לא אוסף
לאתקפה בדינה דלעילא עbid דינה ופסק ולא

**ישתלים דינא לשיצאה. ובגין כה כתיב לא אוסף למייב
תוספת לאתתקפה דינא דلتתא.**

אמר ההוא ינוקא שמענא בגין דכתיב ארורה האדמה
בעבורך. הנה בא בהיא שעתה ואתלטיא ארעה
בחובאadam. אתיהיב רשו לשילטה עלה והוא חוויא
בישא דאייהו מחייב דעלמא ושיין בני עלמא. מהו
יומא דקריב נח קרבנא, וארא ליה קודשא בריך הויא,
אתיהיב רשו לארעה לנפקא מתחות והוא נחש ונפקא
ממסאבא. ועל דא מקריבין ישראל קרבנא לקודשא
בריך הויא בגין לאנhero אפי ארעה.

השלמה מההשומות (סימן יג)

עוד פתח הוא ינוקא ואמר (שיר השירים א) לריח שמניך
 טובים. לריח מאן, אלא אית ריח ואית ריח. ריח
 הקרבן וריח הקטורת. ריח הקרבן מקריב ומיחיד כל
 איבון שבטיא דהיכלא דבית דוד וריח הקטורת מקריב
 ומיחיד ואגהיר איבון בוציבין עלאין בהיר (נהרי)
אפרנסמונא דכיא

ועל דא תרין מדבחין הויף, מזבח הקטורת ומזבח העולה
 מזבח הקטורת אייהו פנימה מזבח העולה אייה
 לבר. ריח מזבח העולה מתקין לאנhero בוציבין תפאין,
 ריח מזבח הקטורת מתקין לאנhero בוציבין עלאין. ועל

דָא לְרִיחַ שְׁמַנִּיךְ טֹבִים לְרִיחַ דַהֲוָא קְטוּרָת שְׁמַנִּיךְ טֹבִים.

בא ויראה שתני מזבחות הן מזבח פנימי לעילא מזבח חיצון לחתפה. מזבח הפנימי הוא שלם והוא הכתוב המזבחה בתוספת ה"א וכך הוא בכל מקום. ומזבח החיצון הוא חסר ה"א כמו נערה נעדר חסר ה' אשთכח דמאתערותא דמזבח הפנימי (ס"א החיצון) של מטה אתער מזבח הפנימי של מעלה ובמה אתער בריח (ס"א דמאתערותא דמזבח החיצון של מטה אתער מזבח החיצון של מעלה ובמה אתער בריח ברית הקרבנות. ובריח הקטורת של מזבח הפנימי של מטה אתער מזבח הפנימי של מעלה ובמה אתער בריח הקטורת. ועל דא) הקטורת. הקטורת של מעלה ואתער ריח הקרבן של מטה ועל דא (שיר השירים א) לריח שמניך טובים איבון בוצינין נהרין ונציצין. כתיב הכא טובים וכתיב התרם (בראשית א) וירא אליהם את הארץ כי טוב: (עד כאן

(מההשמדות)

אמר רבי חזקיה יאות הוּא (והיא) וזה תלי עד דקיימנו ישראל על טורא דסיני. אמר רבי ייסא קודשא בריך הוּא אזעир לה לסייע ואשלטא ההוא נחש, אבל בגין חובה אדם אטלטיא בגין למליט עלמא. בההוא יומא (דאתייהבת אוריתא) נפקת ארעה מההיא קללה וקיימת סירה בה היא גריינעתא, בר בשעתא

דָקֹר בְּנָא אֲשַׁתְּפָחוֹ בְעַלְמָא וַיִּשְׂרָאֵל יִתְבִּין עַל אֶרְעָהוֹן.
 אמר רבי ייסא לההוא ינוקא מה שמה, אמר ליה אבא.
 אמר ליה אבא תהא בכלא בחכמה ובשנין. קרא
 עליה (משליבג) ישמה אביך ואםך ותגל يولדהך.
 אמר רבי חזקיה זומין קודשא בריך הוא לאברה רוח
 מסאבא מן עלמא כמה (ד"א לג דאתמר) דכתיב,
 (בריה יג) ואת רוח הטמאה עבריך מן הארץ. וכתייב, (ישעה)
 בלע המות לנצח ומחה יי אלhim דמעה מעל כל פנים
 וחירפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יי דבר.

זומין קודשא בריך הוא לאנهرא לסתירה ולאפקא לה
 מחשוכה בגין תהוא חוויא בישא. כמה דכתיב,
 (ישעה ל) יהיה אור הלבנה לאור החכמה לאור החכמה יהיה
 שבעתים לאור שבעת הימים. מי אויר, תהוא אור
 בגנייו ליה קודשא בריך הוא בעובדא דברראשית:
 ויברך אלhim את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
 וגו. רבי אבא פתח ואמר, (משל י) ברפת יי היא
 תעשיר ולא יוסיף עצב עמה. ברפת יי דא שכינתא
 דאייה אתפקדא על ברכאנ דעלמא, ומבה נפקי ברכאנ
 לכלא.

תא חזי מה כתיב בקדמיתה ויאמר יי לנח בא אתה וכל
 ביתך אל התיבה וגו. כמה דאתמר דמאיריה דביתה

יבַּה לִיה רְשׁוֹ לְמַיְעָל. לְבַתֵּר אֲתַתָּא אָמְרָה לִיה לְאַפְקָא.
בְּקֶדֶם יְתַתָּא עַל בְּרִשׁוֹתָא דְּבָעַלְה, לְסֻפָּה נְפָק בְּרִשׁוֹ
דְּאֲתַתָּא. מִפְאָן אָוְלִיפְנָא מִאֲרִיה (דף ע"א נ"א) דְּבִיתָא יַעַיל
וְאֲתַתָּא תְּפִיק, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ
לְאַמְرָ צָא מִן הַתְּבָה. דְּרַשְׂוֹ תֹּהַה בַּיְדָה אַלְפָקָא לִיה
לְאוֹשְׁפִּיאָ וְלֹא לְאַעַלָּא לִיה.

כִּיּוֹן דְּנְפָק יְהָב מַתְגַּן לָה, בְּגִין דָאִיהִ בְּבִיתָא וּבִיתָא
בַּיְדָה. וְאַנוּן מַתְגַּן דִּיהָב לָה בְּגִין לְאַסְגָּהָה לָה
רְחִימָותָא בְּבָעַלְה. מִפְאָן אָוְלִיפְנָא אוֹרָח אַרְעָא
לְאוֹשְׁפִּיאָ. (לְמַיְהָב בַּיְדָא דְּבָעַלְה כְּדֵנְפָק יְהָב מַתְגַּן לְאֲתַתָּה וְלֹא בַּיְדָה וּבְגִין כֶּר בִּיוֹן
דִּיהָב לִיה מַתְגַּן) וְעַל דָא לְבַתֵּר דִּיהָב לָה מַתְגַּן לְאַסְגָּהָה לָה
רְחִימָותָא בְּבָעַלְה (ב"א)

כִּיּוֹן דְּנְפָק יְהָב מַתְגַּן וְגַבְזַבָּן בַּיְדָא דְּבָעַלְה לְמַיְהָב
לְאֲתַתָּה וְלִמְחָדי בָה וְלְאַסְגָּהָה לָה רְחִימָותָא
בְּבָעַלְה, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב וַיִּקְחֵ מִכְלָ וְגֹו' וַיַּעַל עֲולֹות
בְּמַזְבֵּחַ, אַלְיָן מַתְגַּן דִּיהָב בַּיְדָא דְּבָעַלְה בְּגִין לְאַסְגָּהָה לָה
רְחִימָותָא בְּעַלְמָא, וּמִפְאָן אָוְלִיפְנָא אוֹרָח אַרְעָא
לְאוֹשְׁפִּיאָ דִּיהָב מַתְגַּן בַּיְדָא דְּבָעַלְה לְאֲתַתָּה וְלֹא
בַּיְדָה, וְעַל דָא וַיַּעַל עֲולֹות בְּמַזְבֵּחַ, קַוְרֵבָנָא לְדַכְוָרָא
לְאַסְגָּהָה רְחִימָותָא בְּבָעַלְה בְּרָכָא לִיה) בְּרָכָא לִיה,
דְּכַתִּיב וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנֵי וַיֹּאמֶר לָהֶם פָּרוּ

וּרְבוֹ וְגֹו'. וּבָגִין כֵּה כֶּתֶיב, (משלוי) בְּרִכְתָּה יְיָ הִיא תְּעֵשֵׂר. וְדֹאי כִּמָּה דָאָתָם.

וְלֹא יוֹסִיף עַצְבָּעָמָה. רָזָא דְכֶתֶיב בְּעַצְבּוֹן תְּאַכְלָנָה. עַצְבּוֹן עַצְיבּוֹ וּרְנוֹגָן בְּלֹא נְהִירָה דְאַנְפִּין. כֵּד אֲתַחַשְׁד סִיחָרָא וּבְרָכָאָן לֹא מְשֻׁתְּפָחִי. בְּעַצְבּוֹן סְטָרָא דְרוֹחָא אֲחָרָא דְאַמְנָע בְּרָכָאָן מְעַלְמָא, וּבָגִין כֵּה וְלֹא יוֹסִיף עַצְבָּעָמָה. וְדֹאי הוּא רָזָא דְכֶתֶיב, (בראשית ח) לֹא אֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאַדְמָה:

וּמוֹרָאָכָם וְחַתְּכָם יְהִיָּה. מִבָּאָן וְלְהַלָּא יְהָא לְכוֹן דִּיוֹקָנִין דְבָנִי נְשָׂא דְהָא בְּקָדְמִיתָא לֹא הָוו דִּיוֹקָנִין דְבָנִי נְשָׂא. תָא חֹזֵי, בְּקָדְמִיתָא כֶּתֶיב, (בראשית ט) בְּצָלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. וּכֶתֶיב, (בראשית ח) בְּדָמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ. כִּיּוֹן דְחַטוֹ אֲשַׁתְּבָו דִּיוֹקָנִיָּהוּ מִהָּוּא דִּיוֹקָנָא עַלְהָא וְאֲתַהְפָּכוּ אֲנוֹן לְמַדְחָל מִקְמֵי חִיוּון בָּרָא. בְּקָדְמִיתָא כָּל בְּרִיּוֹן דְעַלְמָא זְקָפָנוּ עַיְבִּין וְחַמָּאוֹן דִּיוֹקָנָא קְדִישָׁא עַלְהָא וּזְעָאן וְדַחְלִין מִקְמֵיהָ. כִּיּוֹן דְחַטוֹ אֲתַהְפָּךְ דִּיוֹקָנִיָּהוּ מַעֲנִיָּהוּ לְדִיוֹקָנָא אֲחָרָא. וְאֲתַהְפָּךְ דְבָנִי נְשָׂא זְעִין וְדַחְלִין קְמֵי שָׁאָר בְּרִיּוֹן. תָא חֹזֵי, כָּל אֲנוֹן בְּנִי נְשָׂא דְלֹא חַטָּאָן קְמֵי מְאַרְיָהוֹן וְלֹא עֲבָרִין עַל פְּקוֹדִי אָוֶרְיִיתָא. זַיו דִּיוֹקָנָא דְלָהּוֹן לֹא אֲשַׁתְּבָו מְחִיזָׂו דִּיוֹקָנָא עַלְהָא. וְכָל בְּרִיּוֹן דְעַלְמָא

זעין וְדַחֲלִין קָמִיה. וּבְשֻׁתָּה דְבָנִי נְשָׂא עֶבֶרְיוֹן עַל פִּתְגָּמִי אֹרְיִתָּא, אֲתַחַלְפָה דֵיְקָנָא דְלַהּוֹן וְכַלְהֹו זַעַיָּן וְדַחֲלִין מִקְמִי בְּרִיָּין אַחֲרְבִּין, בְּגִין דְאֲתַחַלְפָה דֵיְקָנָא עַלְהָא וְאֲתַעֲבָר מְגִיָּהוּ, וְכַדִּין שְׁלַטִּי בְּהָוֹת בְּרָא, דְהָא לֹא חָמוֹ בְּהָוֹת הָהָוָא דֵיְקָנָא עַלְהָא כְּדַקְחוֹי.

וְעַל כֵּד הַשְׁתָּא כִּיּוֹן דָעַלְמָא אֲתַחַדְשׁ בְּמַלְקָדְמַיִן, בְּרִיךְ לֹזֶן בְּרָכָה דָא וְשְׁלִיטָה לֹזֶן עַל כָּלָא, כִּמְא דָאתְ אָמֵר וְכָל דְגִי הַיָּם בְּיַדְכֶם נְתָנוּ. וְאַפִּילּוּ נְוִנִּי יָמָא. רַבִּי חַיָּא אָמֵר בְּיַדְכֶם נְתָנוּ. מִקְדָּמַת דָנָא. דְכָד בְּרָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא מִסְרָר כָּלָא בְּיַדְהָוֹן דְכַתִּיב וַרְדוֹ בְּדָגָת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְרוֹ.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נָחַ. רַבִּי חַזְקָנִיה פָתָח (תְּהִלִּים ל) לְדָוד מִשְׁכִּיל אָשָׁרִי נְשָׂוי פְשָׁע כְּסֹוי חַטָּאה. הָאִי קְרָא אָוּקְמִיה, אָבֵל קְרָא דָא בְּרֹזָא דְחַכְמַתָּא אֲתִמָּר. דְהָא תְּגִיבָּן בְּעַשְׂרָה זִינִי שְׁבָחָא שְׁבָחָ דָוד לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְחַד מְבִיאָהוּ מִשְׁכִּיל. וְהָוָא דְרָגָא חַד מְאָנוּן עַשְׂרָה. וְדָוד אֲתָקִין גְּרָמִיה עַד לֹא יִשְׁרֵי עַלוֹי הָאִי דְרָגָא.

אָשָׁרִי נְשָׂוי פְשָׁע, דְהָא בְּשֻׁתָּה דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתָקִיל חֹבֵי וּזְכוֹוֹן דְבָנִי נְשָׂא דְהָהָוָא (ד"א כְּדָהָא) תִּיקְלָא דְבָסְטָר חֹבֵין מִסְתָּלְקִין וְאָנוּן אַחֲרְבִּין זֶכְיִין דְאָנוּן בְּתִיקְלָא אַחֲרָא מִכְרִיעִין לִתְתָּא דָא הוּא נְשָׂוי פְשָׁע.

**כְּסֻוי חַטָּאת בְּשֹׁעַתָּא דְּדִינָא שְׁרֵיָא בְּעַלְמָא דִיהָא
מַחֲפִיא דָלָא יִשְׁלוֹט עַלְוִי מַחֲבָלָא, כַּמָּה דְהֹהָה לְבָנָה
דְכַסְתִּי לִיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא מִהַהְוָא חַטָּאת דְאַמְשִׁיךְ
עַלְיָה אָדָם עַל עַלְמָא. דְכִיּוֹן דְחַטָּאת דָא אַנְגִיד אָדָם עַל
עַלְמָא, שָׁאָר בְּרִין שְׁלַטְאָן וּבָר נְשָׁדְחִיל מַבְיִיחָו וְעַלְמָא
לֹא אַתְקִין בְּתָקוֹנִיה. וּבָגִין כֶּךְ כֶּד נְפָק נְחָ מִתְיִבוֹתָא
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּרִכְיָה. דְכַתִּיב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נְחָ
וְאֶת בְּנֵיו וְגַו':**

וְאַתֶּם פָּרוּ וַרְבּוּ. בְּהִגִּי בְּרִכָּאָן לֹא אַשְׁתַּכְחֵוּ נוֹקְבִּי, אֶלָּא
אֶת נְחָ וְאֶת בְּנֵיו, אֶבְלָנוֹקְבִּי לֹא אָמַר קְרָא.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַתֶּם כֹּלֶל דְכַוּרִי (ד"ג עא ע"ב) וּנוֹקְבִּי
כְחַדָּא. וְתוּ אֶת נְחָ לְאַסְגָּהָה נוֹקְבִּיה. וְאֶת בְּנֵיו לְאַסְגָּהָה
נוֹקְבִּי דְלָהּוֹן.

וּבָגִין כֶּךְ כַּתִּיב אַתֶּם פָּרוּ וַרְבּוּ לְמַעַבֵּד תּוֹלְדוֹת מִפְּאָן
וְלְהַלְלוֹה שְׂרֵצָו בָּאָרֶץ. וְהַכָּא יְהִיב לֹוֹן קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא שְׁבָע פְּקוּדִי אָוּרִיִּתָּא לֹוֹן וְלְכָל דְאַתָּו
אָבְתָרִיִּהוּ, עַד דְקִיּוֹמָו יִשְׂרָאֵל בְּטוֹרָא דְסִינִי וְאַתִּיִּהְבָּ
לוֹן כָּל פְּקוּדִי אָוּרִיִּתָּא פְּחַדָּא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנְחָ וְגַוּ. זֹאת אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר אָנִי
נוֹתֵן בְּינֵיכֶם וּבְינֵיכֶם וְגַוּ. אֶת קְשַׁתִּי נְתַתִּי בְּעַבְנָן.
נְתַתִּי מִקְדָּמת דָנָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתָח (יְחִזְקָאֵל א) וּמִמְעָל

לְרֹקִיעַ אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁם כְּמַرְאָה אֶבֶן סְפִיר דְּמוֹת כְּסֵא.
מַה כְּתִיב לְעֵילָא וְאַשְׁמָע אֶת קֹול בְּגַפְיָהֶם בְּקוֹל מִים
רַבִּים בְּקוֹל שְׂדֵי בְּלֵכְתָן. אַלְיָן אַרְבָּע חִיוּן רַבְּרַבָּן עַלְיָין
קְדִישָׁין הַהְוָא רַקְיעַ מַתְתָּקָנָא עַלְיָהוּ. וּבָלְהוּ גַּדְפִּיהָו
(ד"א ל"ג פְּרִישָׁן) מַתְחַבְּרָאָן דָּא בְּדָא לְחַפְּיָא גַּוְפִּיהָו.

וּבְשַׁעַת אֲנָנוּ פְּרִשְׁיָו גַּדְפִּיהָו, אֲשַׁתְּמָע קֹול גַּדְפִּין
דְּכַלְהוּ דָּאָמָרִי שִׁירְתָּא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב
בְּקוֹל שְׂדֵי. דָּלָא אֲשַׁתְּכִיךְ לְעַלְמַיִן. בָּמָה דְּכַתִּיב, (תהילים ל)
לְמַעַן יַזְמַרְךְ כְּבָוד וְלֹא יַדּוּם. וּמַאי אָמָרִי, (תהילים צח) הַזְדִּיעַ
יְיַשְׁוַעַתָּו לְעֵינֵי הָגּוֹים גַּלְהָ צְדָקָתוֹ.

קוֹל הַמְלָה בְּקוֹל מְחֻנָּה, בְּקוֹל מְשִׁרְיִתָּא קְדִישָׁא כֵּד
מַתְחַבְּרָן כֵּל חִילֵין עַלְיָין לְעֵילָא. וּמַאי אָמָרִי
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות מְלָא כֵּל הָאָרֶץ כְּבָודוֹ.
אֲהָדָרוֹ לְדָרוֹם אָמָרָו קָדוֹשׁ, אֲהָדָרוֹ לְצָפֹן אָמָרָו קָדוֹשׁ.
אֲהָדָרוֹ לְמִזְרָח אָמָרָו קָדוֹשׁ. אֲהָדָרוֹ לְמַעַרְבָּד אָמָרָו בְּרוֹהָ.
וְהָאֵי רַקְיעַ קָאִים עַל רִישֵׁיהָו. וּבָכֶל אַתָּר דָּאִיהָי
אַוְלָא, אַסְחָרוֹ אַפְּינָן לְהַהְיָא סְטָרָא דְּאַתְּבָלִילָו
אַנְפִּין בַּיְהָ. אַסְחָרוֹ אַנְפִּין לְאַרְבָּע זְוִיִּין, וּבָלְהוּ מִסְתְּחָרִין
לִתְתָּא. בְּרַבּוֹעָא דִּילִיה אַתְּגָלִיפָת בְּאַרְבָּע אַנְפִּין, אַנְפִּי
אֲרִיה. אַנְפִּי נְשָׁרָא. אַנְפִּי שָׂוָר. אַנְפִּי אָדָם. גַּלְיָף בְּכָלְהוּ
אָדָם. אַנְפִּי אֲרִיה אָדָם. אַנְפִּי נְשָׁרָד אָדָם. אַנְפִּי שָׂוָר

(ד"א אדם). כלְהוּ כָלִילָן בַּיְתָה. וּבָגִין כֵּךְ בְּתִיב וְדָמוֹת פְּנֵיכֶם
פְּגִיָּי אָדָם.

וְהִא רַקְיעַ דְּאַתְרַבָּע כָּלְהוּ גּוֹנוֹגִין כָּלִילָן בַּיְתָה, אַרְבָּע
גּוֹנוֹגִין אַתְחִזְיִין בַּיְתָה גַּלְיִפְיִין בַּאֲרַבָּע אַרְבָּע. בַּאֲרַבָּע
גַּלְיִפְיִין רְשִׁימִין טְהִירִין עַלְאַיִן וְתַתְאַיִן. כֵּד מִתְפְּרַשְׁאָן
גּוֹנוֹגִין דָּאָנוֹן אַרְבָּע סְלָקִין תְּרִיסָר. גּוֹנוֹן יְרָק. גּוֹנוֹן סְוֻמָּק.
גּוֹנוֹן חִוּור. גּוֹנוֹן סְפִּיר דְּאַתְכְּלִילוּ מִפְּלָגִין. הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (חוּזָקָא ל) בְּמִרְאָה הַקְּשָׁת אֲשֶׁר יְהִי בְּעַנְןָ בַּיּוֹם
הַגְּשָׁם כֵּן מִרְאָה הַגּוֹגָה סְבִיבָה הוּא מִרְאָה דָמוֹת כְּבוֹד יְהִי.
חִיוֹן דְּגּוֹנוֹגִין דְּכָלָא. וּבָגִין כֵּךְ אֶת קְשָׁתִי נִתְתִּי בְּעַנְןָ.

מַאי קְשָׁתִי, בָּמָה דְּאַתְמָר בְּיֹסֵף דְּכַתִּיב, (בראשית מט)
וְתַשְּׁבָ בְּאִיתָנוּ קְשָׁתוֹ. בָגִין דְּיוֹסֵף צְדִיק אַקְרֵי,
וּבָגִין כֵּךְ קְשָׁתוֹ דָא בְּרִית דְּקָשָׁת דְּאַתְכְּלִיל בְּצְדִיק,
דְּבָרִית דָא בְּדָא אַתְאָחִיד. וּבָגִין דְּבָנָה תֹּוֹהַ צְדִיק, קִיִּימָא
דִּילִיה קְשָׁת.

וְיִפּוֹזָה. מַאי וִיְפּוֹזָה, אֲגַהֵירָה בְּחַמִּידָה דְּכָלָא. כַּמָּא דָא
אָמֵר (תהילים ט) הַבְּחַמְדִים מִזְחָב וּמִפּוֹן רַב וּמִתּוֹקִים.
אֲתַגְהֵירָה בְּגַהְיָרוּ עַלְאָה כֵּד נְטָר בְּרִית. וּבָגִין כֵּךְ אַקְרֵי
יְוֹסֵף הַצְדִיק. עַל דָא אַקְרֵי הַקְּשָׁת בְּרִית, כָּלִיל דָא בְּדָא.
זָהָרָא יָקְרָא עַלְאָה חִיוֹן דְּכָל חִיוֹן חִזּוֹ בְּחִיוֹן טְמִירִין (נ"א
טְמִירָא) גּוֹנוֹגִין טְמִירִין. גּוֹנוֹגִין דָלָא אַתְגָּלִין. וְלִית

רשו לאסתפלה בעינה בקשות פד אתחזוי בעלמא דלא יתחזוי קלנא בשכינתא. ובן גוונין דקשות הוא חייזו סוסטיפא קטירא כחיזו יקרא עלאה דלא לאסתפלה. ובין הארץ חמת להאי קשת קיימא קדיישא, אתקיימת בקיומא. ועל דא והיתה לאות ברית בין אלחים וגו'. האי דאמאן דאלין תלת גוונין וחד דאטפליל בגיןיהו כלחו רוזא חדא. ובעונה סלקא לאתחזאה. (יחזקאל א) וממעל לרקיע אשר על ראותם במראה אבן ספריר. האי היא אבן שתיה דאייה נקודה חדא דכל עלמא. וקיימה עלה קדש הקדשים. ומאי היא, פרסיה קדיישא עלאה דאייה ממנא על אלין ארבע דמות כסא באربع סמכין, ודא הוא תורה שבבעל פה.

ועל דמות הפסא דמות במראה אדם עליו מלמעלה. דא הוה תורה שבכתב. מכאן דתורה שבכתב ישוון (דף נב ע"א) יטה על תורה שבבעל פה. בגין דהאי פרסיה לדא, במראה אדם דאייה דיקננא דיעקב דאייה יתיב עלה.

רבי יהודה קם ליליא חד למלען באורייתא בפלגנו ליליא בבני אושפיזא במתא מחסיא. ותוהה תמן בביתא חד יודאי דאתא בתרי כסירה דקטפירה. פתח

רַבִּי יְהוֹדָה וְאָמֵר (בראשית כח) **וְהַאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מֵאָבָה יְהִי בֵּית אֱלֹהִים.** דֹא הִיא אָבָן שְׁתִיה דְמַתְפֵן אֲשַׁתִּיל עַלְמָא וּעַלְהָ אֲתַבְגִי בֵּי מַקְדֵשָא.

וְקֹרֶף רִישִׁיה הַהֲנוֹא יְהָדָאי וְאָמֵר לְהָהָיָה מֶלֶה אֵיךְ אָפְשָׁר, וְהָא אָבָן שְׁתִיה עַד לֹא אֲתַבְרִי עַלְמָא הָוֹת וּמִנְהָא אֲשַׁתִּיל עַלְמָא, וְאַתְ אָמְרָת וְהַאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מֵאָבָה. דְמִשְׁמָעָ דִיעָקָב שְׂוֵי לְהַשְׁתָא דְכַתִּיב, (בראשית ח) וַיַּקְחַ אֶת הָאָבָן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאָשׁוֹתָיו. וַתַּוְיַדְעָקָב בְּבֵית אֶל הָוֹה וְהָאִי אָבְנָא הָוֹת בִּירוּשָׁלָם.

רַבִּי יְהוֹדָה לֹא אָסֵחָר רִישִׁיה לְגַבִּיה, פָתָח וְאָמֵר (עמוס ד) הַפּוֹן לְקֻרָאת אַלְקִיךְ יִשְׂרָאֵל. וּכְתִיב, (דברים כז) הַסְכֵת וְשִׁמְעָה יִשְׂרָאֵל. מַלְיִי דְאוֹרִיִתָא בְּעֵין כּוֹנָה. וּמְלִין דְאוֹרִיִתָא בְּעָאן לְאַתְתְקָנָא בְּגֻפָא וְרַעֲוָתָא כְּחָדָא. קַם הַהֲנוֹא יְהָדָאי וְאַתְלָבָשׂ, וַיַּתְיַב לְגַבִּיה דָרְבִי יְהוֹדָה, וְאָמֵר זְפָאַיְן אַתָּוֹן צְדִיקִיא דְמִשְׁתְּדָלִי בְּאֹרִיִתָא יוֹמָא וְלִילִי. אָמֵר לֵיהֶ רַבִי יְהוֹדָה הַשְׁתָא דְכֻוֹנָת גַּרְמָה, אִימָא מַילָּד דְגַתְחָבָר כְּחָדָא. דְהָא מַלְיִי דְאוֹרִיִתָא בְּעֵין תְּקוֹנָא דְגֻפָא וְתְקוֹנָא דְלַבָא. וְאֵי לָאו בְּעֲרָסָא שְׁכִיבָנָא וּבְלַבָא אִמְרָנָא מַלְיִן. אֶלְאָהָא תְּגִינָן דְאָפִילָו חַד דִיתִיב וּלְעֵי בְּאֹרִיִתָא שְׁכִינָתָא אַתְחָבָרָת בְּחָדִיה, וּמָה שְׁכִינָתָא הַכָּא וְאָנָא שְׁכִיב בְּעֲרָסָא. וְלֹא עוֹד אֶלְאָדְבָעֵין צְחוֹתָא.

וְתוֹ דָכַל בֶּרֶגֶשׂ (אחרי מות ס"א) דָקַם לִמְלֵעִי בָּאוּרִיתָא
מְפַלְגָו לִילִיא כְּדֵא אֲתַעַר רַוַּע צְפָוָן (בפַלְגָו דְלִילִיא)
קוֹידָשָא בְּרִיךְ הַוָּא אָתֵי לְאַשְׁתַעַשְׁעָא עִם צְדִיקִיא בְּגַנְתָא
דְעַדָּן. וְהַוָּא וְכָל צְדִיקִיא הַבְּגַנְתָא פֶלְהָו צִיִיתִין (ליה וציתין)
לְאַלְיָן מְלִין דְנַפְקִי מְפֻומִיה. וּמָה קוֹידָשָא בְּרִיךְ הַוָּא וְכָל
צְדִיקִיא מַתְעַדְנִין לְמִשְׁמָעָא מְלִי דָאוּרִיתָא בְשַׁעַתָּא דָא
וְאַנְא אָהָא שְׁכֵיב בְּעַרְסָא. אָמֵר לֵיה הַשְׁתָא אִימָא מַילָּה.
אָמֵר לֵיה שְׁאַילְנָא עַל מָה דָאמְרָת בְּפָסוֹקָא דָא (ראה דאבע
שתיה דאמרטה) וְהַאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מַצְבָּה יְהִי
בֵּית אֱלֹהִים דָא אֲבָן שְׁתִיָּה. (השְׁתִיָּה דְצִיָּה לְמַלְלָה) הַיְד אָפְשָׁר,
דְהָא אֲבָן שְׁתִיָּה עַד לֹא אֲתַבֵּרִי עַלְמָא הַוָּת וּמִנָּה אַשְׁתַיל
עַלְמָא, וְאַת אַמְרָת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי, דְמִשְׁמָעָ דִיְעָקָב שְׁווִי לְהָ
הַשְׁתָא. וּכְתִיב וַיַּקְחֵה אַת הַאֲבָן אֲשֶׁר שֵׁם מַרְאָשׁוֹתָיו.
וְתוֹ דִיְעָקָב בְּבֵית אֵל הַוָּה וְאַבְנָא דָא הוֹת בִּירוּשָׁלָם.
אָמֵר לֵיה כָל אַרְעָא דִישְׁרָאֵל אֲכְפֵל תְּחֹתָיו וְהַוָּא
אֲבָן תְּחֹתִיהָ הוֹת. אָמֵר לֵיה אֲשֶׁר שֵׁם כְּתִיב. וּכְתִיב
וְהַאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מַצְבָּה. אָמֵר לֵיה אֵי יָדָעַת מֶלֶה
אִימָא לָה.

פָתָח וְאָמֵר, (תהלים י"ז) אָנָי בְּצִדְקָה אֲחֹזָה פְנִיקָה אֲשֶׁבָּעה
בְּהַקִּיעַ תִּמְגַנְתָה. דָוֵד מְלָפָא חַבִּיבָתָא וְדַבְקָוָתָא
דְילִילָה בְּהָאֵי אֲבָן הַוָּה. וְעַלְהָ אָמֵר (תהלים ק"ה) אֲבָן מְאֹסָה

הבוֹנִים הָיָתָה לְרַאשׁ פֶּנְהָה. וְכֵد בָּעָא לְאִסְתְּפָלָא בְּחִיזָוּי קָרָא דְמִרִיה, בָטֵל לְהָאִי אָבָן בַּיִדְיהָ בְקָדְמִיתָא וְלִבְתָר עִילָא.

בְגַיִן דְכָל מָאוֹ דְבָעִי לְאִתְחֹזָה קְמִי מִרִיה, לֹא אֲעִיל אַלְא בְהָאִי אָבָן. דְכְתִיב, (וַיָּקָרָא י) בָזָאת יָבָא אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ. וְדוֹד מִשְׁבָח גְּרִמִיה וְאָמָר אָנִי בְצָדָק אִתְחֹזָה פֶנְיךָ. וְכָל אִשְׁתְּדּוּתִיהָ דְדוֹד לְאִתְחֹזָה בְהָאִי אָבָן בְּדַקָא יָאוֹת לְגַבְיוֹ דְלֻעִילָא.

תָא חִזִי, אַבְרָהָם אַתְקִין צְלוֹתָא דְצָפְרָא וְאוֹדָע טִיבוֹ דְמִרִיה בְעַלְמָא. וְאַתְקִין הָיָא שַׁעַתָא בְתִקְוָנָה אַתְקִין יָאוֹת דְכְתִיב, (בְּרָאשִׁית כב) וַיַּשְׁבַם אַבְרָהָם בְבָקָר. יְצָחָק אַתְקִין צְלוֹתָא דְמִנְחָה וְאוֹדָע בְעַלְמָא דָאִית דִין וָאִית דִין דִיכּוֹל לְשׂוֹבָא וְלִמְידָנו עַלְמָא.

יְעַקָב אַתְקִין צְלוֹתָא דְעַרְבִית, וּבְגַיִן צְלוֹתָא דָא דְאַתְקִין מָה דְלֹא אַתְקִין בָר בְשׁ מִקְדָמָת דָנָא בְדַקָא יָאוֹת. בְגַיִן כֵך שְׁבָח גְּרִמִיה וְאָמָר (ד"ג עב ע"ב) וְהָאָבָן הַזֹּאת אֲשֶר שְׁמַתִי מִצְבָה. דָעַד הָיָא שַׁעַתָא לֹא שְׁווִי לְהָאָחָרָא כְּפּוּתִיה.

וּבְגַיִן כֵך וַיַּקְחַ אֶת הָאָבָן אֲשֶר שָׁם מַרְאָשׁוֹתָיו וַיִּשְׁמַע אֹתָה מִצְבָה. מַאי מִצְבָה דְהָוָה נְפִילָה וְאוֹקִים לְהָה. וַיַּצּוֹק שָׁמָן עַל רַאשָּׁה. דָהָא בַּיְעַקָב תְּלִיא מִילְתָא

למעבד יתר מכל בני עולם. אתה רבי יהודה ונשקייה,
אמר ליה וכל הא ידעת (והיר) ואת משתדל בסחרתא
ומנה חי עולם. אמר ליה דהוה דחיקא לי שעתא, ואית
לי תריין בגין וקמיין כל יומא בבי רב ואני אשתקלנא
על מזוניהו ולמייב לון אגר למורייהו בגין דישתקלון
באורייתא.

פתח ואמר, (מלכים א ב) ושלמה ישב על כסא דוד אביו
ותפונ מלכותו מأد. מי שבחא דא. אלא דאתקין
אבן שתיה ושוי עלה קדש הקדשים וכדין ותפונ מלכותו
מأد. וכתיב, (בראשית ט) וראיתיה לזכור ברית עולם. דהא
קדשא בריך הוא תיאובתא דיליה בה תדר, ומאן דלא
אתחזי בה לא עיל קמי מאיריה. ועל דא כתיב וראיתיה
לזכור ברית עולם.

וראיתיה. מי וראיתיה, רוז הוא כמה דעת אמר
(יחזקאל ט) והתויתת תיו על מצחות וגוו.
לאתזאה עלייהו. ואיבא דעתמי דא רשיימו דעת
קדישא די בبشرא.

אמר רבי יהודה ודאי כלל הוא. (ד"א ה"כ) אבל האי
קשה דעתזוי בעולם ברוז עליה קיימה. וכד
יפكون ישראל מן גלויה זמיןא האי קשת לאתקשתא
בגונוי בכלה דא דמתקשטא לבעל. אמר ליה ההוא

יְהִיא כֵּד אָמַר לֵי אֲבָא כֵּד הָהָה מִסְתַּלְקָמָעַלְמָא (אמור לי)
לֹא תַּצְפֵּי לְרַגְלֵי דְמִשְׁיחָא עַד דִּתְחֹזֵי הָאֵיקָשָׁת בַּעֲלָמָא
(ד"א לג בעננאות מתקשטא בגווני בהירין ויתבהיר לעלמא).
וכדרין צפי ליה למשית.

מןין, דברתיב וראיתיה לזכור ברית עולם. והשתתא
דאתחזיא בגווני חשובין מתחזיא לדוכרנא (זהיא
לזבור) שלא ייתמי מבול. אבל בההיא זמנה אתחזיא
בגווני נהירין ומתקשṭא בתקונא ככליה דמתקשṭא
לבעלה וכדיין לזכור ברית עולם וידבר קודשא בריך הוא
להאי ברית דאייהו בגלותא ויקים לה מעפרא הדא הוא
דברתיב, (חוושע ג) ובקשו את יי אליהיהם ואת דוד מלכם.
ובכתיב, (ירמיה ל) ועבדו את יי אליהיהם ואת דוד מלכם
אשר אקים להם, אשר אקים מעפר כמא דאת אמר,
(עמוס ט) אקים את ספת דוד ההפולת. ועל דא וראיתיה
לזכור ברית עולם ולאקמא לה מעפרא.

ואמר הци אבא דבגין כה אדכר באורייתא פורקנא
דיישראאל ודכורנא דיליה. וזה הוא דברתיב, (ישעה
ט) אשר בשבעתி מעבור מי נח עוד על הארץ בן
בשבועתי מקצוף עלייך ומגער בה:

ויהיו בני נח היוצאים מן התבנה. רבי אלעזר אמר כיון
דברתיב ויהיו בני נח. אמר אמי היוצאים מן

התבהה. וכי בניין אחרגין היו ליה שלא נפקי מן תיבותא. אמר ליה רבי אבא אין. דהא לבער או לידו בינוי בניין. דכתיב ואלה תולדות שם וגו'. ואנו לא נפקי מgeo תיבותא. ובגין כך כתיב היוצאים מן התיבה שם הם ייפת.

רבי שמעון אמר אילו היו נא שכיח בעלמא כד יהיב קידשא בריך הוא ספרא דחנוך בעלמא וספרא דאדם, אתקיינה שלא ישתחוו ביני אנשא, בגין שלא חישו כל חכמה לאסתכלא בהו וטענו במלין אחרגין לאפקא מרשו עלאה לרשו אחרא. והשתא הא חכימי עלמא ידען מלין וסתמין לון ומתקפי בפוקה דמאיריהן.

והאי קרא אשכחנא ברוזא דרזין. (תוטפתא) כד אתעד חדוה לכל חדוון טמירא סתימה סבתא דסבתין אגהיר מגיה בהיר דקיק. חדוה לכל חדוון בהיר לימינה במשח רבות עלאה. ונהייר לשמאלא בחדווה דחمرا טב, בהיר לאמצעתא בחדרוה (ד"א דארגוּנוֹנָא) בתרעין סטרין. רוח אתעד ורוח סלקא ואתיהיב ברוחא.

דבקון דא בדא. תלת עאלין בתלת. מגו תלת נפקא חד ברית דדבקא בברית. אתעברת רוח דסלקא, מתעברת מגיה. כד אתיהיב בתרעין סטרין אתדבקו

רוֹחָא בְּרוֹחָא (דף עג ע"א) וּמִתְעַבֵּרְן מִתְלַת בְּנֵין. וּנְחַ וִתְיַבֵּה
בְּפֶקֶד מִבְּיִהוּ תְּלַתָּא, בְּגֻוְנָא דְתַלְתָּא (דְלַתְמָה) עַלְאַיִן,
וְאַלְיִן אֲנוֹן דְנַפְקֶה מְגֹו תִּיבּוֹתָא שֵׁם וְחַם וִיפְתָה. שֵׁם
דְּבָסְטָר יְמִינָא, חַם דְּבָסְטָר שְׁמָאַלָּא. יִפְתָה אַרְגּוּנוֹנָא
דְּכָלִיל לֹזָן.

וְחַם הוּא אָבִי כְּנָעַן. זַהֲמָא דְדַהָּבָא תְּחוֹת קָסְטִיפִּין.
אֲתַעֲרוֹתָא דְרוֹחָא מִסְאָבָא דְנַחַשׁ קָדְמָה. וּבָגִין כֵּה
רְשִׁים וְאָמֵר, וְחַם הוּא אָבִי כְּנָעַן. דְאִיתִי לוֹוטִין עַל
עַלְמָא. הַהְוָא כְּנָעַן דְאַתְלַטִּיא. הַהְוָא כְּנָעַן דְאַחֲשִׁיךְ
אַנְפֵי בְּרִיּוֹן.

וּבָגִין כֵּה (כָּלָהוּ) לֹא נַפְיקָמְגֹו פְּלַלָּא דְכָלָהוּ אֶלָּא דָא
דְכַתִּיב וְחַם הוּא אָבִי כְּנָעַן. הַהְוָא דְאַחֲשִׁיךְ
עַלְמָא, וְלֹא כְתִיב בְּכָלָלָא דָא וִישֵׁם הוּא אָבִי כֵּה אוֹ יִפְתָה
הַוָּא אָבִי כֵּה, אֶלָּא מִיד קָפֵץ וְאָמֵר וְחַם הוּא אָבִי כְּנָעַן
וְדָאי.

וְעַל דָּא כֵּה אַתָּא אֶבְרָהָם מֵה כְתִיב (בראשית יב) וַיַּעֲבֹר
אֶבְרָם בְּאָרֶץ. דַעַד לֹא הָוֵה קַיּוֹמָא דְאַבְהָן וְלֹא אַתָּה
וְרֹעָא דִיְשָׂרָאֵל בְּעַלְמָא, דִיְפּוֹק שְׁמָא דָא וַיַּעֲוֹל שְׁמָא
עַלְאָה קָדִישָׁא. כֵּד הָוֵה וּפְאַיִן יִשְׂרָאֵל אַקְרֵי אַרְעָא עַל
שְׁמָא דָא אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. כֵּד לֹא זָכוּ אַקְרֵי אַרְעָא עַל שְׁמָא
אַחֲרָא, אָרֶץ כְּנָעַן.

וְעַל דֹא בְתִיב, (בראשית ט) וַיֹאמֶר אָרוֹר כִּנְעָן עָבֵד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאַחֲיו. דֹא הַיְהָ אִיתִי לוֹטִין עַל עַלְמָא. וּבְנָחָשׁ מָה בְתִיב, (בראשית ג) אָרוֹר אַתָּה מִפְלַת הַבָּהָמָה. הַיְינָנוּ דְבְתִיב עָבֵד עֲבָדִים. וְעַל דֹא בְתִיב שֵם חַם וַיִּפְתַּח. תִּלְתַּת אַלְיָן בְּנֵי נְחָה הַיּוֹצָאים מִן הַתִּיבָה כְּדָקָא מְרִיבָן:

שֶׁלְשָׁה אַלְהָ בְּנֵי נְחָה. קִיּוֹמָא דְכָל עַלְמָא, קִיּוֹמָא דְרֹזָא עַלְאָה. וּמְאַלְהָ נְפִצָּה כָל הָאָרֶץ. הַיְינָנוּ רֹזָא (ד"א) דְתִלְתַּת גּוֹבִינָן עַלְאָין. דְכָד הַהוּא נְהָר דְנָגִיד וְנְפִיק אַשְׁקָי לְגַנְתָּא בְּחִילָא דְתִלְתַּת אַלְיָן עַלְאָין. וּמְתַמֵּן אַתְפְּרָשָׁן גּוֹבִינָן דְלַתְתָּא כָל חַד וְחַד כְלִיל בְּחַבְרִיה, לְאַחֲזָה דִיקָרָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְפְּשָׁט לְעִילָא וְתִתְא, וְאַיְהָ חַד בְּעַלְאָי וְתִתְא.

אָמֵר רַבִי אַל עַזְר תִּלְתַּת גּוֹבִינָן אַלְיָן בְּכָל אַנוֹן דְאַתִּינָן מִסְטָר דְקֹדְשָׁה, וּמְחִיזָו דְתִלְתַּת גּוֹבִינָן אַלְיָן מַתְפְּרָשָׁן לְכָל אַנוֹן דְאַתִּינָן מִסְטָרָא דְרוֹחָא אַחֲרָא. וְכָד תִּסְתְּפֵל בְּרֹזָא דְדָרְגִין תְּשִׁבָּה הַיְד מַתְפְּרָשָׁן גּוֹבִינָן לְכָל אַנוֹן סְטְרִין עַד דְעִילְיָלוּן לְתִתְא בְּרֹזָא דְאַנוֹן שְׁבָעָה וּעָשָׂרִין צְפּוּרִין (סְטְרִין) דְדִשְׁי דְחִפְּיִין לְתִהְוָמִי.

וְכֹלֶא יִדְיָעָא לְחַכִּימִין עַלְיּוֹגִינָן. זֶפְאָה חַוְלָקָהָזָן דְצִדְיקִיָּא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְרָעִי בִּיקְרִיהָזָן וְגַלִּי לוֹן סְטְרִין עַלְאָין דְחַכְמָתָא, עַלְיִיהָוּ בְתִיב, (תְּהִלִּים כ)

סּוֹד יְיָ לִירָאִיו וּבְרִיתוּ לְהֹדִיעָם.

פתח רבי אלעזר ואמיר (ישעה כה) יי' אלהי אתה אַרְוֹמָמֶךָ אודה שמה כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן. כמה אית לון לבני נשא לאסתפלא בקרא דקדשה בריך הוא ולשבחא ליקריה. בגין הכל מאן דידע לשבחא למאיריה בדקא יאות, קידשא בריך הוא עביד ליה רעوتיה. ולא עוד אלא דאסגי ברכאנ לעילא ותתא.

ועל דא מאן דידע לשבחא ליה למאיריה וליחדא שמייה, חביב הוא לעילא וחייב למתתא וקידשא בריך הוא משבח בית (נ"א בקריה), ועליה כתיב, (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתחPEAR: ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. רבי יהונתן ורבי יוסי. חד אמר מגן עדן (אטרכבת) אתחרכת ונציב לה הכא. וחד אמר בארא הות ועקר לה ושתל לה, ובההוא יומא עבדת איבין וניצת לבין ועבבים והוה סחית לה ושתוי מן חמרא ורווי.

רבי שמעון אמר רוז דחכמתא איהו הכא בהאי קרא. כד בעא נח לבודק בההוא חובה בדק אדם הראשון. לאו לאתדקא בית, אלא למנדע ולאתקנא עלמא ולא יכיל. שחת עגבים לבודק בההוא כרם. פיוון דמתא להאי, (נ"א כדין) וישבר ויתגלו. ולא היה ליה